

“Τοποθετείστε την Ελληνική Σημαία σε περίοπτη θέση”

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής](#)

Με τη συμπλήρωση 100 χρόνων από την απελευθέρωση της Δυτικής Θράκης και την ενσωμάτωσή της στην Ελληνική επικράτεια στις 14 Μαΐου 1920, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμονας εξέδωσε Εγκύκλιο στην οποία αναφέρει μεταξύ άλλων: “Η πλούσια ιστορία της Θράκης μαρτυρεί τους καταγεγραμμένους ηρωικούς επαναστατικούς αγώνες και τις επιβεβαιωμένες εκατόμβες θυσιών του Ελληνικού Λαού, για τη διατήρηση της εθνικής, θρησκευτικής και πολιτισμικής ταυτότητάς του”.

Ο Σεβασμιώτατος στο τέλος του μηνύματός του καταλήγει λέγοντας “Καταλήγοντας αισθάνομαι την ανάγκη να καλέσω το χριστεπώνυμο πλήρωμα των Ορθοδόξων, αφού τοποθετήσει την Ελληνική μας Σημαία σε περίοπτη θέση των σπιτιών τους, να τιμήσει τις θυσίες των επωνύμων και των ανωνύμων Θρακών και

να συμμετέχει με ενθουσιασμό, θέρμη και υπευθυνότητα στις εορταστικές εκδηλώσεις”.

Διαβάστε την Εγκύκλιο:

Ἐχουν ἤδη συμπληρωθεῖ ἑκατὸ συναπτὰ ἔτη ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς Δυτικῆς Θράκης καὶ τὴν ἐνσωμάτωσή της στὸν κορμὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικράτειας, τὴν 14ῃ Μαΐου τοῦ 1920. Σύσσωμες οἱ πολιτικές, στρατιωτικές καὶ θρησκευτικές ἀρχές τοῦ τόπου μὲ τὴ συμπαράσταση τῶν πολιτιστικῶν φορέων τῆς πόλης, τιμοῦν μὲ ἐορταστικὲς ἐκδηλώσεις, τὴν ἡμέρα ποὺ ἀπέκτησε ὑπόσταση ὁ περίπου ἑξακοσίων ἐτῶν διακαὴς πόθος τῆς ἀπελευθέρωσης ἀπὸ τὸν ὀθωμανικὸ ζυγό.

Ἡμέρα εὐφρόσυνη, ἡμέρα λαμπρὴ καὶ κυρίως ὁρόσημο σημαντικότετου ἱστορικοῦ γεγονότος γιὰ τὸν Ἑλληνισμό μπορεῖ νὰ χαρακτηριστεῖ ἡ 14ῃ Μαΐου 1920. Ἀποτελεῖ τὴ χρονικὴ ἀφετηρία τῆς ἀποδέσμευσης τῆς Θράκης ἀπὸ τίς προσπάθειες ἀλλοίωσης τῶν ἐθνικῶν της χαρακτηριστικῶν καὶ τῆς ἀλλοτρίωσης τῆς πολιτιστικῆς της ταυτότητος. Εἶναι ἡ ἀπαρχὴ τῆς ἐλεύθερης διαχείρισης τῆς ἰδιωτικῆς καὶ δημοσίας ζωῆς τῶν Θρακῶν μὲ βάση τίς ἀρχές, τοὺς κανόνες καὶ τίς ἀξίες τοῦ ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ. Τὰ στοιχεῖα αὐτοῦ τοῦ ἐκλεπτυσμένου πολιτισμοῦ προστάτευσε καὶ ἐδραίωσε στή Θράκη μὲ τὴ δυναμικὴ του παρουσία ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς, ὁ ὁποῖος εἰσῆλθε καὶ ἐγκαταστάθηκε τὴν 14ῃ Μαΐου 1920 στήν Κομοτηνὴ «ἐν ζητοκραυγαῖς καὶ ἀλλαλαγμοῖς χαρᾶς καὶ ἐνθουσιασμοῦ» καὶ ἀνέλαβε τὴν φρούρηση τῆς πόλης.

Ἡ πλούσια ἱστορία τῆς Θράκης μαρτυρεῖ τούς καταγεγραμμένους ἥρωικοὺς ἐπαναστατικοὺς ἀγῶνες καὶ τίς ἐπιβεβαιωμένες ἐκατόμβες θυσιῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, γιὰ τὴ διατήρηση τῆς ἐθνικῆς, θρησκευτικῆς καὶ πολιτισμικῆς ταυτότητάς του. Τὸ γενναῖο φρόνημα τῶν Θρακιωτῶν, τὸν ἀδιάλειπτο ἀγῶνα μὲ ὑπέρτερες δυνάμεις καὶ τὴν ἀκλόνητη πίστη του στά ἰδανικὰ τῆς φυλῆς, τιμοῦμε σὺν παρὸν καταθέτοντας ὡς τεκμήριο εὐγνωμοσύνης στεφάνι δόξας καὶ τιμῆς κατὰ πρῶτον, σὲ ὅσους προσέφεραν γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσή της τὸ πολυτιμότερο ἀγαθὸ που διέθεταν, τὴν ἴδια τους τὴ ζωὴ καὶ κατὰ δεύτερον σὲ ὅσους μὲ προσωπικὸ ἀγῶνα ὑπῆρξαν ἄρωγοὶ στήν ὑλοποίηση τοῦ ὁράματος τῆς ἐλευθερίας.

Εἶναι γνωστό, ὅτι τὰ σημαντικὰ ἱστορικὰ γεγονότα τῆς Θράκης εἶναι πάντοτε συνυφασμένα μὲ τὴν ὀρθόδοξη χριστιανικὴ πίστη τοῦ Γένους μας, γι’ αὐτὸ ὁ χαρακτήρας τῆς ἐορτῆς τῶν «Ἐλευθερίων» εἶναι ἐθνικοθρη-σκευτικός. Αὐτὸ καταφανῶς δηλώνεται ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Λαὸς τῆς Ροδόπης καὶ τῆς Κομοτηνῆς, ἐπειδὴ ἀποδίδει τὴν ἀπελευθέρωσή του στή Θεία βούληση καὶ στήν παρακλητικὴ παρέμβαση τῆς Θεοτόκου πρὸς τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, πανηγυρίζει τὸ χαρμόσυνο μήνυμα τῆς ἀναγέννησής του τιμῶντας τὴν Πάνσεπτη Εἰκόνα τῆς

Θεομήτορος «Τῆς Φανερωμένης», ἡ ὁποία ἐνθρονισμένη στή Ἱερά Μονή Βαθυρρύακος μεταφέρεται, τὴν ἡμέρα τοῦ ἑορτασμοῦ, μὲ εὐλάβεια στήν πόλη τῆς Κομοτηνῆς πρὸς ἀγιασμό καὶ προσκύνηση. Ὁ θρησκευτικὸς χαρακτηῖρας τοῦ πανηγυρικοῦ ἑορτασμοῦ ἀποδεικνύει τὸν σεβασμὸ πρὸς τὴν φιλόστοργον Θεομήτορα, ἀλλὰ καὶ πρὸς τίς θρησκευτικὲς παραδόσεις πού κληροδοτοῦνται ἀπὸ γενιά σὲ γενιά.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Τό ἔτος πού διανύουμε, τὸν πανηγυρισμὸ τοῦ γεγονότος τῆς ἀπελευθέρωσης σκιάζουν παράγοντες καὶ καταστάσεις μὲ ἀρνητικὸ χαρακτηῖρα. Ἡ πανδημία τοῦ Κορωνοϊοῦ, τὰ περιοριστικὰ μέτρα προστασίας που ἔλαβε ἡ Πολιτεία, δοκιμάζουν τὴν ψυχικὴ ἀντοχὴ καὶ τὴν πνευματικὴ ἰσορροπία τοῦ Λαοῦ. Ἄν σ' αὐτό το ὀδυνηρὸ γεγονός, προσθέσουμε τὴν ἀνασφάλεια πού προκαλεῖ ἡ ψυχοφθόρα ἀγωνία γιὰ τὸ μέλλον, τὴν μακρᾶς διαρκείας οἰκονομικὴ κρίση, τὴν ἀμφισβήτηση τῶν ἀξιῶν καὶ ἄλλα ὅμοια κατὰ τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἔνταση προβλήματα, δημιουργεῖται τὸ συναίσθημα τῆς χαρμολύπης. Αὐτὸ μπορεῖ νὰ μετατραπεῖ σὲ χαρὰ μὲ τὴν εὐχαριστήρια Δοξολογία πρὸς τὸν Ἄρχοντα τῆς Εἰρήνης Ἀναστάντα Κύριο γιὰ τὴ δωρεὰ τῆς ἐλευθερίας, μὲ τὴν ἐπὶ κλήση τῆς προστασίας καὶ τῆς ἐνίσχυσής Του, γιὰ νὰ ἀντιμετωπιστοῦν οἱ προκλήσεις τῶν καιρῶν μὲ αἰσιοδοξία, χωρὶς τὸ πνεῦμα τῆς μοιρολατρείας καὶ τῆς ἡττοπάθειας.

Ὁ ἑορτασμὸς τῆς 14ης Μαΐου καὶ οἱ διάφορες πολιτιστικὲς ἐκδηλώσεις τελοῦνται σὲ ἀνάμνηση τοῦ ἱστορικοῦ γεγονότος τῆς ἀπελευθέρωσης. Παράλληλα ὅμως μὲ τὸ συναισθηματικὸ χαρακτηῖρα τους οἱ ἐπετειακὲς ἐκδηλώσεις προβάλλουν καὶ τὸ λογοκρατούμενο περιεχόμενό τους. Συγκεκριμένα, στοχασμοί, προβληματισμοί, σκοπιμότητες, μηνύματα συμπλέκονται στό ἐσωτερικὸ τους. Ἀπὸ τὸ σημαντικὸ περιεχόμενό τους οἱ ὥριμοι πολίτες καλοῦνται νὰ δεχθοῦν καὶ νὰ ἀφομοιώσουν ἀρετές που κοσμοῦν τὴν ἄρτια ἀνθρώπινη προσωπικότητα, ὅπως τὴ σωφροσύνη, τὴν ἐγκράτεια καὶ τὴν ἀλληλεγγύη γιὰ νὰ ἀντιμετωπίζουν, ὅπως οἱ προγενέστεροι, μὲ σοφία τὰ δεινὰ τῶν καιρῶν. Οἱ νεότεροι ἀπὸ τὴν πλευρὰ τους, ὀφείλουν νὰ ἀντλήσουν παραδείγματα γενναίας συμπεριφορᾶς, ἀγωνιστικότητας, πατριωτισμοῦ καὶ αἰσιόδοξης ἀντίληψης γιὰ τὴ ζωὴ, ἐπιπλέον νὰ ἀναγνωρίσουν ὡς ὀφειλόμενο χρέος τὴν τέλεση κατ' ἔτος ἐπετειακῶν ἐκδηλώσεων πρὸς ἐπίδειξη εὐγνώμοσύνης γιὰ τοὺς κοπιώδεις ἀγῶνες τῶν προγόνων.

Καταλήγοντας αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκη νὰ καλέσω τὸ χριστεπώνυμο πλήρωμα τῶν Ὁρθοδόξων, ἀφού τοποθετήσῃ τὴν Ἑλληνική μας Σημαία σέ περίοπτη θέση τῶν σπιτιῶν τους, νὰ τιμήσῃ τὶς θυσίες τῶν ἐπωνύμων καὶ τῶν ἄνωνύμων Θρακῶν καὶ νὰ συμμετέχει μὲ ἐνθουσιασμό, θερμῇ καὶ ὑπευθυνότητα στὶς ἐορταστικὲς ἐκδηλώσεις.

Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ